

HÁDANKA

Jak se jmenuje hrad na obrázku
a čím je významný?

AKTUÁLNĚ

Od 1. 7. 2010 již kraj Vysočina neakceptuje žádosti o proplacení poplatku formou daru.

30. 6. si naposledy pacienti mohli nechat odpustit poplatek za pobyt v krajských nemocnicích na Vysočině.

Totéž se týká vyzvedávání léků na recept v nemocničních lékárnách i využití pohotovosti či ambulance v krajské nemocnici.

Od čtvrtka 1. 7. musí restaurace označit svůj vchod nálepkou, která návštěvníkům oznámí, zda jsou kuřácké, nekuřácké, či mají oddělené prostory pro kuřáky a nekuřáky. Vyplývá to z novely takzvaného protikuřáckého zákona, která také zpřesňuje definici veřejných míst, kde se nesmí kouřit.

O tom, zda bude restaurace kuřácká, či nekuřácká, rozhodne její provozovatel.

Pokud restauratěři podnik neoznačí, můžou dostat pokutu až 5 000,- korun.

Nové poplatky: sto korun za den v nemocnici, třicet za recept. V lékárně se už nebude platit poplatek třicet korun za každou položku na receptu, ale paušálně za celý recept. Levné léky si ale budeme platit čistě ze svého. Připlatíme si také za pobyt v nemocnici. Místo šedesátikorunového regulačního poplatku v nemocnici zaplatíme minimálně sto korun za den. Zvýší se i poplatky za návštěvu u specialisty bez doporučení obvodního lékaře. www.zdn.cz

Doporučení: léky, které užíváte, vypište na papír a vystavte doma na dobře viditelném místě.

STANDARDY KVALITY SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

STANDARD 15

ZVYŠOVÁNÍ KVALITY POSKYTOVANÉ SLUŽBY

Farní charita Pacov průběžně kontroluje a hodnotí, zda způsob poskytování sociální služby je v souladu s definovaným posláním, cíly a zásadami sociální služby a osobními cíly jednotlivých osob.

Ke kontrole a hodnocení využíváme různé metody a techniky kvalitativního výzkumu: zjišťování názoru uživatelů, jejich rodinných příslušníků i veřejnosti, rozbor individuálních plánů a zejména osobních cílů osob a jejich naplňování, analýzu podaných stížností, poznatky a připomínky pracovníků, rozbor nouzových a havarijních situací.

HUMOR LÉČÍ

Člověk neví.

Karel pozval svého kolegu k sobě domů, aby spolu natřeli člun. Když dorazili, Karel hned ve dveřích objal a políbil ženu a ptal se jí, jak se měla. U večeře jí pochválil jídlo, zas jí políbil a řekl jí, jak ji miluje.

Když pak na dvorku natírali člun, Pepa se ho zeptal, jestli si nemyslí, že se manželce věnuje nějak moc. „Ani ne, Pepo. Víš, začal jsem s tím asi před půl rokem, a od té doby je náš vztah jako znovuzrozený. Nemůže to být lepší, vůbec se nehádáme.“

Pepa si řekl, že to tedy taky zkusí. Když večer dorazil domů, hned v předsíni manželku objal, pořádně ji políbil a řekl jí, jak moc ji miluje. Ona se mu vycukla, dřepala na zem a začala usedavě brečet. Tak se jí Pepa ptá, proč brečí. A ona: „Tohle je nejhorší den mého života! V krámě mě ukradli peněženku, malej Jarouš se natloukl na kole, praskla vana a zatopila sousedy, a teď ještě ty přijdeš domů opilej!“

HOROSKOP

RAK 21. 6. – 22. 7.

Většina raků je klidné, zdrženlivé a vyrovnané povahy. Dovedou se výborně přizpůsobit a jsou velmi citově založeni. Alfou a omegou všeho je pro ně domov. Chcete-li se zavděčit rakovi, nechvalte mu jeho nové šaty, ale útulnost jeho bytu. Nemají potřebu budovat velkou kariéru, ale potřebují pro sebe klid a harmonii. Jsou to nekonfliktní spolupracovníci, kteří ale nedosahují v práci úžasných výsledků. Jednoduše proto, že je práce nebaví a chápou ji jen jako prostředek k vydělání nezbytných peněz pro sebe a svůj domov. Mají určitý sklon k pohodlí a velice rádi odsouvají své problémy na později. Raci velice milují své děti, jsou výbornými rodiči a vychovateli. Ženy narozené ve znamení raka chápou mateřství jako absolutní naplnění svého života. Velice dobře a úsporně zacházejí s penězi. Jsou proto ze všech znamení nejhospodárnější. Zvláštní kapitolou u raků je jídlo, které u nich představuje jistotu. Proto ho mají doma stálou zásobu.

PRANOSTIKY

Když červenec pěkně hřeje, o Vánocích se zima zaskvěje.
Na mokřý červenec následuje bouře a krupobití.
Co červenec neuvaří, srpen nedopeče.
Když prší na svatého Prokopa, zmokne každá kopa.
Parno na Jakuba, zima o Vánocích.
Co do Jakuba odkvete, do Havla uzraje.
Svatá Anna, chladno z rána.
Zvětšují-li mravenci na svatou Annu své hromady, dá se očekávat tuhá zima.

HLÍDÁNÍ VNOUČAT

není povinnost

A máme tady léto a s ním také školní prázdniny! Že se to seniorů právě nedotýká? Omyl! Jsou přece také prarodiči vnučat, která teď budou mít dvouměsíční volno. V mnoha rodinách se řeší důležitá otázka, jak si rozdělit čas, aby byly děti pod dozorem a určitě dojde také na žádost, aby babičky či dědové vnučky ohlíželi. Proč ne, jistě si starší generace bude chtít užít příjemné chvíle s tou nejmladší, ale neměla by to pro ni být povinnost. Pokud se prarodič těší na péči o vnučka, zvládá ji bez problémů a čerpá z takových chvil energií a potěšení, pak je všechno v nejlepším pořádku. Na takové chvílky se dlouho vzpomíná a i dospělá vnučata po čase vyprávějí, jaké to bylo s babičkou na chalupě nebo s dědečkem na rybách. Tady není zapotřebí žádných rad, a jestliže si děti váží péče svých rodičů o nejmladší část rodiny, pak jde o stav naprosto ideální. Může se ale odehrávat i jiná situace. Mladí se ani pořádně nezeptají a už sami rozhodnou, že děti prostě pohlídají děda s babičkou, protože jsou v důchodu a stejně „nemají co na práci“. Tady by prarodiče měli sebrat sílu a bránit se. I starší generace má právo rozhodovat o svém čase a o jeho náplni. Seniori by se měli naučit říci „ne“, pokud se jim hlídání dětí nehodí nebo se na něj necítí. A mladí by to měli pochopit a plně respektovat. Péče o vnuky není žádnou povinností, ale projevem dobré vůle a pochopení, lásky i podpory.

Pokud se tedy svobodně rozhodnete, že se nějakou dobu o vnučky postaráte, je dobré si dopředu rozmyslet, jaký program bude vaše péče mít. A rozmyšlejte sami, nenechte si pečlivými rodiči čas strávený s vnuky plánovat. Takže žádné „dnes jdete do ZOO a na zítra máte koupené vstupenky do muzea“. Svěřují-li vám rodiče svoji ratolest, musí naprosto akceptovat vaše rozhodování. V žádném případě se nenechte peskovat za to, že „kluk si při chytání ryb zrousil kalhoty a holčička vařila s babičkou koláč tak usilovně, že má cukr až ve vlasech“. Jejich rodiče by měli být rádi, že děti zažijí něco, na co oni sami nemají čas ani trpělivost.

A na závěr ještě malé shrnutí: vnučata hlídejte jenom tehdy, pokud to sami chcete a na společné chvíle se těšíte. www.ceskyduchodce.cz

TEST KE KÁVĚ

Jak se vlastně máte?

Tuto otázku vám v rámci zahájení běžné konverzace položí za den určitě hned několik lidí. Ti z nás, kdo se zhlédli v importovaných mravech, odpovídají, že skvěle a lepší už to být nemůže. Tradičně však našinci – věční to kverulanti – nařkají, že to za moc nestojí a kdeže jsou ty zlaté časy, kdy to stálo za.....

V dnešním testu vám podobnou otázku neklademe jen ze zdvořilosti. Chceme vám dát možnost ověřit, jak se cítíte, jak vnímáte sami sebe a život kolem vás.

1. Jak byste charakterizovali svůj tělesný stav?

- a) Jsem celkem fit a ve formě.
- b) Až na pár drobností je mi celkem fajn.
- c) Mám pořád nějaké zdravotní potíže.

2. Vztahy v rodině vám fungují?

- a) Mám skvělé zázemí a s příbuznými se rád/a občas vídám.
- b) Čas od času bývá dusno, ale převládá spíše pohoda.
- c) Vlastně žijeme jen vedle sebe, příbuzné raději nevidám.

3. Jak hodnotíte svoje kontakty s lidmi v okolí?

- a) Jsou přátelské a vstřícné, rád/a poznávám nové tváře.
- b) Většinou jsou spíše formální, mám jen několik dobrých známých.
- c) Lidé v okolí jsou mi v podstatě lhostejní, nerad/a si je pouštím blíž k tělu.

4. Máte nějaké koníčky?

- a) Mám jednoho velkého koníčka a pár menších zálib.
- b) Mám několik zálib, ale málo času se jim věnovat.
- c) Mám několik koníčků, které mi vyplňují volný čas.

5. Vyskytujete se v rámci svých koníčků často mezi lidmi?

- a) Ano, pravidelně nejméně jednou týdně.
- b) Čas od času ano.
- c) Jen opravdu výjimečně.

6. Jak reagujete na běžné těžkosti, které život přináší?

- a) Obvykle se je snažím buď vyřešit, nebo hodit rychle za hlavu.
- b) Někdy mě skřípnou, i když se snažím je nijak zvlášť neprožívat.
- c) Možná si je až moc připouštím, ale nedokážu se přes ně jen tak přenést.

7. Máte jasnou představu, čeho chcete v životě dosáhnout?

- a) Ano je to seberealizace.
- b) Víceméně ano, ale nejspíš to není tak úplně reálná představa.
- c) O tom se snažím moc nepřemýšlet, hlavní je asi žít v poklidu.

8. Cítíte k někomu či něčemu nenávisť?

- a) Ne, i lidé opravdu zlí a zákešní jsou vlastně k politování.
- b) Některé lidi a jejich vlastnosti těžko snáším, ale není to nenávisť.
- c) V některých případech mohu hovořit až o nenávisti.

9. Co vás nechává lhostejnými?

- a) Třeba honba za majetkem, za prestiží či módními trendy.
- b) Lhostejné mi nikdy nemůže být to, co se mne nějakým způsobem dotýká a ovlivňuje můj život.
- c) Problémy jiných lidí – mám dost svých vlastních.

10. Jak často si dopřejete opravdové potěšení?

- a) Snažím se něčím třeba i malým potěšit sebe i své okolí každý den.
- b) Nejméně jednou týdně si takové potěšení dopřeji.
- c) I když se o to občas snažím, opravdové potěšení se jaksi nedostaví.

Vyhodnocení testu:

Převažují odpovědi **a)** : Jste umělec a labužník života. Máte se opravdu dobře a to především díky vlastnímu přičinění. Snažíte se v životě nacházet zdroje dobré nálady a daří se vám to.

Převažují odpovědi **b)** : Patříte k většině lidí, která se pokouší zvládat život s úsměvem, ale ten jí občas nechtěně mrzne na rtech. Zkuste si méně připouštět problémy a bude líp.

Převažují odpovědi **c)** : Patříte mezi pesimisty a morouse, které pálí opravdu dobré bydlo. Nedokážete se upřímně a bezelstně radovat z drobností a na všechno koukáte černými brýlemi. Nemáte se dobře, ale převážně svojí vinou.

TRIKY V KUCHYNI

Chcete měkké maso? Stačí při pečení do pekáče přidat kousek banánu.

Fígl na připáleniny - zkuste na připáleninu v hrnci nalít vodu a trochu aviváže, nechte asi hodinu odmočit a máte po problému.

Jak na rez? Objevuje se vám rez na nožích nebo příborech? Stačí je potřít cibulí a rezavé mapy jsou pryč.

Chcete, aby vám buchty, koláče nebo bábovka déle vydržely čerstvé? Vložte je do vzduchotěsné nádoby a přidejte několik kostek cukru.

Chcete urychlit vaření třeba fazolí nebo masa? Pak do vody přidejte špetku jedlé sody.

Připravovali jste rybí maso a potřebujete se zbavit nepříjemného zápachu? Potřete si ruce máslem.

A to tenhle byl. Oba totiž věděli, že se nevzdám a nebude se mnou k vydržení, dokud ptáčka nenajdu. Ale ptačí dorostenec nikde. Už jsme to chtěli vzdát, ale najednou jsem viděla oba ptačí rodiče, jak vyvádí u susedovic okénka do spíže. Letím tam a opravdu, malý ptáček se tam choulil v růžku. Popadla jsem ho a rychle nesla zpátky do hnízda. Ale jak jsem ho tam dávala, vylétlo druhé mládě a spadlo do trávy. Už s pláčem jsem sebrala druhé mládě a nesu ho do hnízda a zase vylétlo to první. To už jsem nenašla a druhý den nebylo v hnízdě už mládě žádné. Takový smutný konec! Slzy mi tekly proudem, marně mě doma utěšovali, že je to příroda a že s tím nic nenadělám. Rodiče rehky jsem ještě pár dní slyšela pokřikovat a pak zmizeli. Mláďata jsem už nenašla a snažila jsem se zapomenout. Útěchou mi bylo, že alespoň u vlaštovek všechno dopadlo dobře.

Asi za týden jsem se pustila do pletí zahrádky a najednou slyším povědomý křik. Moji rehkové! A opravdu. Sedí na trámu nedaleko hnízda a nejsou jen dva, jsou čtyři! Určitě to byli oni, vrátili se i se svými mláďátky zpátky domů. Rodiče ještě malé krmili, ale ti už statečně poletovali. Neviděli jste šťastnějšího člověka než mě v tu chvíli. A stejnou radost měl i manžel se synem, protože mě oba znají a vědí, co to pro mě znamená. A včera jsem přistihla naše rehky, jak už zase nosí chomáčky mechu do hnízda a chystají se na další pokolení. Přeji jim z celého srdce, aby tentokrát vychovali dětičky v klidu a pohodě. Určitě se to podaří, vždyť příroda je moudrá.

TÍSŇOVÁ PÉČE

Služba pro seniory a zdravotně
postižené občany.

www.zivot90-zrucns.cz

- nepřetržitá služba 24 hodin denně 7 dní v týdnu
- stačí pouhé stisknutí tlačítka k přivolání pomoci
- pro spojení není nutné zvedat sluchátko u telefonu
- oboustranný hovor probíhá pomocí hlasitého telefonu
- systém hlídá klienta i při pohybu v jeho vlastním bytě
- hlídání bytu v době nepřítomnosti proti zloději

Klient tísňové péče nosí doma neustále při sobě tlačítko velikosti krabičky od zápalek, které umožňuje z kteréhokoliv místa v bytě spojení s centrálním dispečinkem. Při stisknutí tísňového tlačítka dojde k automatickému propojení s dispečinkem.

V jakých situacích pomáhá tísňová péče klientům?

- při náhlém zhoršení zdravotního stavu
- při požáru, úniku plynu, výpadku elektrické energie
- pokud upadnou a nemohou vstát
- nemohou sami dosáhnout na telefon
- nemohou sami otevřít dveře
- nemohou si vzpomenout na důležitá telefonní čísla
- při napadení v bytě
- při jakékoliv jiné náhlé krizové situaci

Co má zájemce o službu udělat?

Kdykoliv zavolat na dispečink tísňové péče a nechat se zapsat do pořadníku na tuto službu.

Telefonní čísla dispečinku jsou: 327 532 901, 327 532 900 nebo 602 235 375.

RECEPTÁŘ

Tentokrát letní třešňové laskominy.

TŘEŠŇOVÉ KNEDLÍKY

500g polohrubé mouky, 2 vejce, droždí, 2 lžíce cukru, 2dcl teplého mléka, sůl, třešně

Na dohotovení: mák, tvrdý tvaroh a cukr na posypání, máslo na omaštění

Postup:

Ze surovin vypracujeme běžné kynuté těsto, řádně propracujeme a necháme přikryté vykynout. Z vykynutého těsta nakrájíme asi 20 kousků a do každého zabalíme 3 - 4 třešně. Knedlíky necháme na vále ještě asi 15 minut kynout a pak je vaříme v osolené vodě asi 6 minut po jedné straně, otočíme a asi 4 minuty je dováříme z druhé strany. Uvařené knedlíky vyjmeme z vody a hned propíchneme vidličkou, aby z nich unikla pára a nesrazily se. Hotové knedlíky posypeme strouhaným tvrdým tvarohem a mletým mákem, ocukrujeme dle chuti a přelijeme rozpuštěným máslem.

BRAMBOROVÝ MŘÍŽKOVÝ KOLÁČ

300g uvařených nastrouhaných brambor, 1 vejce, 100g tuku, sůl, 300g polohrubé mouky, 250g moučkového cukru, 1 kypřicí prášek + třešně na zdobení

Náplň: smícháme 500g měkkého tvarohu, 2 vejce, 120g krupicového cukru, 2 balíčky vanilkového cukru, 3 lžíce medu, 100g vařených nastrouhaných brambor

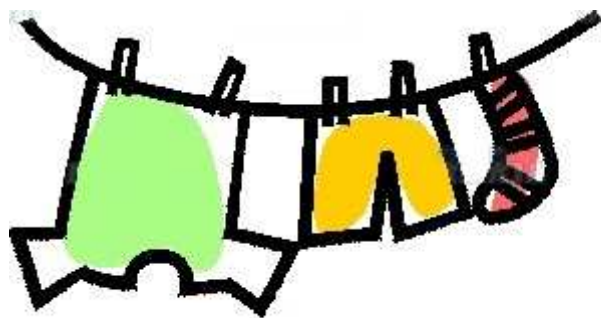
Postup:

Ze surovin vypracujeme na vále těsto a necháme ho 10 minut odležet. Dvě třetiny těsta rozválíme na plech, zvedneme okraje a nalijeme na něj tvarohovou náplň. Ze zbylého těsta vyválíme tenké pramínky a složíme na povrch náplně mřížku. Do jednotlivých okének mřížky položíme třešně. Pečeme ve středně teplé troubě asi 45 minut.

V okamžiku, kdy jsme vytáhli paty, začal pořvát na celý dům - celou vesnici, aby každému bylo jasné, že je opuštěn a zoufale se nudí. Jsem přesvědčena, že zloděje by přivítal s nadšením, že ten skvělý chlapík si s ním přichází čutat mičudu, a ochotně by ho provedl celým bytem.

Protože nás však žádní bytoví vykradači neuznali za hodné pozornosti, zůstala likvidace našeho majetku jen v jeho tlapkách. V Praze nebylo obtížné udržovat si přehled, co z bytu vynáší, a okamžitě zakročit. Zato v Krásné měl široké pole působnosti. Dveře i okna do zahrady neustále otevřeny vzduchu i slunci (běžně vycházel obojím) a já v pracovním koutě zahloubána do svých lejster a ťukání na stroji. A tak z chalupy vynášel vše, co nebylo přibito, vestavěno do zdi nebo zapuštěno do podlahy. Porcelánový kafáček po babičce zmizel stejně jako rukavice, části prádla odnášel právě tak rád jako ošacení svrchní nebo obuv, váleček na těsto ukradl současně s rohožkou ... přednost ovšem dával dokladům, peněženkám a klíčům.

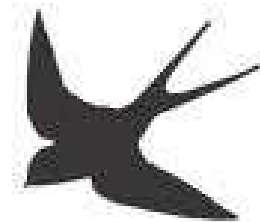
Kam to všechno nosil? Skladiště jsme objevili poměrně snadno. Ve vzdálenějším cípu zahrady, v džungli maliní a ostružiní. Sem předměty odnášel a tady je zahrabával. Naštěstí dost nedbale, takže mohly být snadno nalezeny, když byl člověk ochoten rozdrásat si nohy a ruce prolézáním a podlézáním v hustém, vysokém a ostatním porostu. Žili jsme v tak blažené jistotě, že se tu skrývá vše ztracené, že kromě předmětů akutní potřeby (zubní pasta, přezůvky, síto na ovoce...) a předmětů podléhajících zkáze (knihy, sáček s pudinkovými prášky, bavlněná noční košile...) jsme vše ostatní odbývali mávnutím ruky, že si to příležitostně vyzvedneme. Byl to zásadně chybný postoj. (pokračování příště)

PŘÍBĚHY ČTENÁŘŮ

MOJI KAMARÁDI

Každé jaro vždycky s netrpělivostí čekám, kdy se k nám zase vrátí naši okřídlení kamarádi, kteří loni na podzim odletěli do tzv. teplých krajin. Opakovaně jsem udivená tím, že najdou po tak dlouhém letu zase ten svůj dvorek a svoji maštal. Máme na sadě i na dvoře několik budek, ty ale přednostně obsadí vrabci a sýkorky, kteří u nás prezimovali a mají tudíž domovské právo. Na hrušce si po každé staví hnízdo kosáci a máme tu i párek strakapoudů, kteří nám pečlivě oťukávají hrušku a čistí ji od nevítaných návštěvníků. Musím je ale stále přikrmovat slunečnicemi, jsou na to zvyklí přes zimu a dožadují se každé ráno svého přídelu semínek. S nimi se přizíví i věrní vrabčáci a sýkorky. Prý se v létě ptáci krmit nemají, ale já jim dávám jen málo, tak na přilepšenou a taky pro jejich dětičky. Jen od krmítka odejdu, sletí se tam celé hejno ptačích rodičů a já dobře vidím, že sami toho moc nezbaští, většinu odnesou domů svým potomkům.

V maštali u stropu je už kolik let vlaštovčí hnízdo a do něj se vrací každé jaro párek vlaštovek. Skrytá u vrátek pozorují, jak se vlaštovičky činí a hnízdo opravují a vylepšují. Pak už samička zasedne a z hnízda se nehne. To poznám, že už tam má vajíčka. Občas si vylétne pro mouchu, ale zase se hned vrací. To táta vlašťovák se zatím někde poflakuje, občas se na svoji družku přilétne podívat a je zase v trapu. Bojím se vlaštovčí maminku rušit, a tak se v maštali snažím chodit jako duch. Ale mámu vlaštovku většinou z hnízda nikdo nevyplaší, zvláště když se vylíhnou malé vlaštovičky. Poznám to podle maličkých skořápek, které se objeví dole pod hnízdem. Vlaštovka je chytrá, většinu skořápek a pak i trus malých mládčátek odnáší v zobáčku daleko od hnízda, aby odlákala případné vetřelce, ale občas jí přece něco upadne. A tulák táta se už vrací domů a oba pilně nosí mouchy do věčně otevřených zobáčků svých dětiček. Nezastaví se ani na chvíli, celý den lítají sem a tam. Až večer se jdu opatrně podívat. Máma odpočívá na hnízdečku u dětí a táta sedí opodál na trámu a hlídá.

A tak se to opakuje den co den a najednou vidím na trámu vlaštovek šest. Děti od rodičů poznám podle žlutého kraje zobáčku. Učí se létat a lovit mouchy, ale rodiče jim ještě pořád občas něco do zobáčku strčí. A za pár dní je maštal prázdná a vlaštovky spolu s ostatními už sedí na drátech. Na noc se ještě vrací zpátky do hnízda, ale brzy ho opustí úplně a jejich rodiče se chystají k druhému kolu. Pokaždé nám totiž vyvedou mlád'ata dvoje.

Další moji kamarádi jsou rehkové. Staví hnízda z mechu a suché trávy, většinou někde za trémem pod střechou. Naši rehkové, co bydlí u nás na dvoře, staví hnízdo pod přístřeškem na auto. Je to každý rok problém, protože si vždycky vyberou špatné místo, hnízdo jim padá a oni staví pořád dokola a zase jim spadne. Většinou se jim to nakonec podaří, ale jsou to nervy pro ně i pro mě. Letos mi to už nedalo a celé nahnuté hnízdo, pečlivě vystlané peříčky, jsem přenesla jinam na vysoký trám pod stříšku a ještě ho zabezpečila ohrádkou z kartonu. Rehkové hnízdo hledali, křičeli a zlobili se. Nevěděla jsem, jak jim mám ukázat, kam se přestěhovali, seděla jsem na prahu a pozorovala, jak se snaží a přemýšlela, jak jim to usnadnit. Pak mi napadlo zavěsit kousek mechu jako poznávací znamení poblíž hnízda. A k mé veliké radosti vidím, jak jeden z rehků hnízdo našel a za chvíli už ho oba pečlivě vylepšovali a připravovali. Za několik dní byla v hnízdě hromádka maličkých zelených vajíček. Byla jsem šťastná, že se to podařilo. U rehků mi připadá, že se na hnízdě táta s mámou střídají. Měli ale letos dost starostí. Na vajíčkách seděli, když byla velká zima a lijáky. A přece dvě mlád'átka vyvedli. Tak silná je rodičovská láska. Co se nalítali, než ty svoje drobečky vykrmili. Pozorovala jsem je každý den, jak s typickým pokřikem poskakují okolo hnízda a straší našeho kocoura Kubu, který je velký lovec a nespouští z nich oči.

Kocour Kuba je už 18letý stařec, ale stále akční lovec. Ví dobře, že se kvůli tomu na něj zlobím, ale jeho lovecká vášeň je silnější než strach z mé výchovy a případných trestů (většinou pouze slovních). A tak se stalo, že se asi pokusil na hnízdo vyskočit a najednou s hrůzou vidím, že z hnízda vylétl maličký ptáček a spadl někam na zem. Rychle jsem popadla kocoura, zavřela ho v kuchyni a vydala se mlád'átko hledat. Pomáhal mi i syn a posléze i manžel, který dokonce zanechal práce na opravě plotu, což činí jen v mimořádných případech.

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ

ROBIN (Zdena Frýbová)

.... Petr tvrdil, že Robin určitě našel v kredenci náhradní klíče. Alenka hádala, že táta za sebou pořádně nezavřel. Rudolf nás upozornil, že není zdaleka tak velký blbec, za jakého ho máme. Honza se vyjádřil, že ten pes je obětí naší neurotické nedůslednosti, necitlivého přístupu - „A špatného příkladu,“ dodala Alena a vůbec to nemínila jako vtip. Teta Hana řekla, že na takovéhle drásající scény při odchodu z baráku nemá nervy, a vyzvala nás, abychom Robina okamžitě odnaučili v lese utíkat, aby mohl být brán s sebou. Já jsem zasténala a Rudolf zachroptěl.

Petrovi a Honzovi nebylo zatěžko se vrátit, aby se přesvědčili, jak se tohle mohlo stát. Ukázalo se, že Robin opustil dům zavřeným oknem. Zázrak, že se nepořezal. Můj názor, že bude třeba zavírat ho v poschodí, byl všemi hlasy zamítnut: Robin klidně vyrazí okno i nahore a výskokem se zmrzačí.

Bylo by ovšem omylem domnívat se, že plány na útěky a útěky samotné zabraly Robinovi tolik času, že mu ho nezbývalo na jiné kratochvíle.

Rudolf za mnou z Prahy přivezl koš čerstvě vypraného prádla, aby se sušilo na slunci a voňavém vzduchu. S pýchou dobré hospodyně jsem je věšela na šňůry mezi stromy a pak se vrátila k zavařování našich pěstitelských přebytků. Když jsme znovu vyšli na zahradu, naskytl se nám pohled na Robina, který ze šňůr stahal všechno do posledního kousku a teď to v jakési pozoruhodné hře vlácel po trávníku. Další víkend Rudolf přivlekl týž koš a potěšil mě informací, že cíchy potříkrát podrobené programu intenzivní vyvářky ztratily většinu zeleně travní.

V dětství jsem čítávala knížky plné dojemných příběhů o psech, kteří střežili a hájili pánův majetek. Náš Robin nám od majetku odpomáhal. Nejen výdaji, které bývaly nedílnou součástí jeho kousků, ale i prostým vynášením našeho majetku na smetiště. A kdyby přišlo na zloděje.... Pokud jsme byli doma, ať už v Praze nebo v Krásné, většinou spokojeně pospával či skotačil v jistotě, že před jakýmkoli vetřelcem ho uhájíme.